

Nr 17.

Av herr **Hedlund** i Rådomb. fl., angående utredning av frågan om ett enhetligt pris inom hela landet för flytande drivmedel till motorfordon.

Kommunikationernas betydelse för ett framgångsrikt näringsliv och för att bereda befolkningen bästa möjliga levnadsförhållanden är uppenbar för envar. Orter med bättre kommunikationer erbjuda regelmässigt större förutsättningar i dessa avseenden. Men även kostnaderna för transporter och resorna påverka i väsentlig grad dessa förhållanden. Höga transport- och färdtaxor innebära ett handikap för en ort. Vill man åstadkomma så likvärdiga villkor för näringsliv och i fråga om levnadsförhållanden som överhuvud taget stå att vinna, synes man därför bl. a. böra eftersträva möjligast enhetliga kommunikationskostnader. Förutom rättvisesynpunkter kunna som skäl för enhetlighet i detta hänseende framhållas, att man härigenom något bidrager till att motverka den koncentration av företagverksamhet och bosättning till ett fåtal orter, som pågår i raskt tempo och som tämligen allmänt torde anses icke önskvärd.

De helt nyligen fastställda priserna å bensinen för bilar lämna emellertid åtskilligt övrigt att önska i förevarande avseende. Prisvariationerna mellan olika orter äro betydande. Mellan de s. k. nollorterna Stockholm, Göteborg och Malmö å ena och vissa andra städer å den andra sidan är prisdifferensen mer än 10 %. Och ute på landsbygden ligger priset på sina håll ca 20 % över priset på nollort. Även inom samma län förekomma betydande olikheter. Om man utgår från att bensinkostnaden uppgår till i runt tal 1/3 av taxebeloppet, förstår man att dessa differenser ingalunda äro betydelselösa. En utjämning av bensinpriset mellan olika platser i landet synes därför förtjäna övervägas. Tekniskt torde en sådan clearing icke vålla stora svårigheter, och några särskilda nackdelar med utjämningen torde icke heller kunna påvisas.

En dylik utjämning bör närmast betraktas som en med kommunikationerna sammanhängande fråga, som icke i och för sig har något närmare samband med en allmän interlokal varuprisutjämning, och bör därför kunna lösas helt fristående från en sådan. Lika väl som statsjärnvägarna hålla samma taxor inom hela landet oberoende av de verkliga driftkostnaderna på olika bandelar, lika väl kan det allmänna genom att ordna ett enhetligt pris inom hela landet för flytande motorbränsle medverka till en utjämning av taxorna för motorfordonen.

I anslutning till ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av frågan om ett enhetligt pris inom hela landet för flytande drivmedel till motorfordon.

Stockholm den 14 januari 1946.

Gunnar Hedlund.

Lars E. Andersson.

J. H. Johansson
i Norrfors.

Nils Jönsson
i Rosshol.

P. J. Edberg.

Per Persson,
Norrby.

Osc. Werner.